

Arrest

nr. 173 179 van 16 augustus 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X alias X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X alias X, die verklaart van Dominicaanse nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juli 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 augustus 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Mr. J. VANHALST en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Dominicaanse nationaliteit te zijn, is het Rijk binnengekomen op 21 april 2016 en heeft zich vluchteling verklaard op 3 juni 2016.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 7 juni 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd gehoord op 23 juli 2016 en op 8 juli 2016.

1.3. Op 18 juli 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van de Dominicaanse Republiek. U woonde uw hele leven tot aan uw vertrek uit uw land in de hoofdstad Santo Domingo, eerst in uw ouderlijke woning en vanaf uw 19de levensjaar samen met uw partner en uw dochter.

Eind 2013 zette u uw studies stop. U werd immers benaderd door een bende die in uw wijk actief was. Er werd u beloofd dat u een aardige cent kon bijverdienen. Het enige wat u moest doen was op uitkijk staan en doorgeven wanneer bepaalde mensen hun huis verlieten. Later kreeg u nieuwe opdrachten. U diende concrete informatie door te geven over auto's en hun bestuurders. Soms hield u in de auto de wacht wanneer andere bendeleden in een woning inbraken. Nog in 2013 kwam het één keer tot een handgemeen met een ander bendelid naar aanleiding van een ruzie over de buit van een diefstal. U verwondde hem aan zijn been. Zijn vader diende een klacht tegen u in. U werd opgepakt maar werd de volgende dag vrijgelaten nadat uw vader de politie onder tafel een som geld toestak. Daarnaast oefende u ook reguliere jobs uit. Uw activiteiten voor de bende waren slechts een bijverdienste. In december 2015 vroeg de bende u moorden te plegen. Dit ging voor u te ver. U vroeg enige bedenktijd en verliet de bende. U wist dat de bende u zou komen zoeken als u een opdracht niet uitvoerde. U vluchtte naar Santiago de los Caballeros. U verbleef er vier dagen in het huis van een vriend. Vervolgens begaf u zich naar uw ouderlijke woning in Santo Domingo. De volgende dag keerde u enkele uren terug naar uw eigen woning. Uw partner vertelde u dat gewapende mannen op zoek waren naar u en buiten aan de woning de wacht hielden. U vluchtte naar de wijk Mujces waar u iemand vond bij wie u voor een tijdje een huis kon huren. Echter, de bende wist u ook daar te traceren en zat achter u aan met een wapen. U sloeg opnieuw op de vlucht en belandde in de wijk La Calleta. U verbleef er ongeveer een maand. In deze periode, begin 2016, kocht u het paspoort en de Spaanse verblijfsvergunning waarmee u naar België zou reizen. U diende nog twee maanden te wachten op valse stempels in het paspoort. U verliet de Dominicaanse Republiek op 20 april 2016. U nam vanuit Punta Cana het vliegtuig naar Brussel. U wilde doorreizen naar Barcelona en daar een asielaanvraag indienen. Bij aankomst op de luchthaven van Zaventem op 21 april 2016 werd u echter aangehouden omdat het paspoort waarmee u reisde valse immigratiestempels bevatte. U werd overgebracht naar het transitcentrum 'Caricole' van waaruit u op 3 juni 2016 een asielaanvraag indiende.

U vreest bij terugkeer naar de Dominicaanse Republiek voor uw leven. Er zijn immers al bendeleden vermoord omdat zij een opdracht niet hebben uitgevoerd. U vreest dat u eenzelfde lot wacht.

Op 27 mei 2016 hadden bendeleden uw auto opgemerkt waarmee uw vader zich verplaatste. Zij hielden hem tegen en bedreigden uw vader met een wapen. Hij kreeg een hartaanval waaraan hij overleed. Uw partner verhuisde al tweemaal uit angst voor de bende. Na uw vertrek trok zij bij uw moeder en uw broers in. Bovendien veranderde uw dochter ook al van school uit veiligheidsoverwegingen. Uw moeder en uw broer wisten u te vertellen dat mannen van de bende nog steeds rond uw ouderlijke woning lopen, op zoek naar u. Eén keer zag uw broer die gewapende mannen uit een auto stappen.

In uw gehoor ten overstaan van het Commissariaat-generaal gaf u toe dat u onder een valse identiteit naar België bent gereisd en dat uw echte identiteit Y.(...) R.(...) d.(...) I.(...) S.(...) is.

In uw administratief dossier bevinden zich kopieën van het Dominicaanse paspoort en de Spaanse verblijfsvergunning op naam van N.(...) P.(...) O.(...). Daarnaast legde u nog kopieën neer van uw (Dominicaanse) identiteitskaart, geldig tot 24 september 2024 en van uw rijbewijs, uitgereikt op 14 juli 2014.

B. Motivering

Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u gepoogd hebt de Belgische asielinstanties intentioneel te misleiden. Zo gaf u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een andere naam, geboortedatum, en geboorteplaats op. U beweerde officieel gehuwd te zijn, gaf een fictieve naam op van uw beweerde echtgenote en beweerde kinderen. Bovendien beweerde u dat u in Barcelona woonde en werkte en op 28 maart 2016 van Spanje naar de Dominicaanse Republiek terugkeerde om vervolgens op 21 april

2016 naar België te reizen (Verklaringen DVZ 6 juni 2016). Pas aan het begin van uw gehoor ten overstaan van het Commissariaat-generaal op 23 juni 2016 gaf u aan over al deze gegevens gelogen te hebben en verklaarde u dat uw ware identiteit Y.(...) R.(...) d.(...) I.(...) S.(...) is (CGVS I, blz. 2-4). Niet alleen over uw identiteit, ook over uw vluchtmotieven legde u volledig andere verklaringen af. Zo verklaarde u op de DVZ dat u lid werd van de bende in 2007. In 2010 wou u de bende verlaten maar u kreeg geen toestemming hiervoor. In 2011 verliet u de Dominicaanse Republiek richting Barcelona. Omdat uw vader ziek was keerde u terug naar huis. Omdat de bende u niet gerust liet besloot u te vluchten naar België (vragenlijst CGVS, afgelegd voor de DVZ vraag 3.5). Aan het begin van uw gehoor voor het Commissariaat-generaal gaf u aan eveneens over uw vluchtmotieven gelogen te hebben. U verklaarde deze keer dat u lid werd van de bende in 2013. Toen u eind 2015 gevraagd werd iemand te vermoorden besloot u de Dominicaanse Republiek te verlaten (gehoor CGVS I blz. 2-3; blz. 8-9; blz. 18-27). Van een asielzoeker kan verwacht worden dat hij zich van in het begin meewerkend opstelt met de asielinstanties en dat hij een licht laat schijnen over zijn ware identiteit, achtergrond en reisbewegingen. Uw houding ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u reeds op 21 april 2016 in België aankwam, werd overgebracht naar een gesloten centrum en nog anderhalve maand, namelijk tot 3 juni 2016 wachtte, om een asielaanvraag in te dienen. U wachtte met het indienen van een asielaanvraag tot u dreigde teruggestuurd te worden naar Santo Domingo. Uw uitleg, namelijk dat u dacht dat u alsnog de toelating zou krijgen om verder te reizen naar Barcelona (CGVS I, blz. 18), kan uw lange wachten niet rechtvaardigen. U gaf immers aan gevlucht te zijn uit uw land omdat u voor uw leven vreesde en dat u vertrokken was met de intentie om in Spanje een asielaanvraag in te dienen (CGVS I, blz. 17). Van iemand die zijn land verlaat uit vrees voor zijn leven, kan verwacht worden dat hij meteen een verzoek tot internationale bescherming indient. Een dergelijke vaststelling ondermijnt de ernst van uw vrees.

Voorts dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen over de bende ruimschoots tekortschoten. Niettegenstaande u meermaals verklaarde dat de bende waarvan u deel uitmaakte een gevaarlijke bende is die gekend is door vele mensen (CGVS I, blz. 6; CGVS II, blz. 11), zou de bende noch een naam noch een bijnaam hebben. Zij zou zich evenmin laten typeren door een tatoeage of symbool. U omschreef de bende als gevaarlijk, berucht voor de vele misdrijven die zij pleegde. U kon echter niet zeggen of de bende (of haar activiteiten) ooit door de (lokale) media werden verslaan. U omschreef de getalsterkte van de bende op ongeveer 30 personen. U noemde echter hooguit een tiental voor- of bijnamen. U kon zelfs niet zeggen of het al dan niet hun echte namen betrof. Van niemand kon u met zekerheid de echte naam geven. Niettegenstaande u verscheidene jaren voor de bende actief zou geweest zijn, zou u slechts van sommigen de voor- of bijnaam kennen. Nochtans had u alle bendeleden ontmoet en was u met velen van hen samen op pad gegaan. Over de bendeleden die u wel bij voor- of bijnaam kende en waarmee u geregeld op pad ging, bleek u op een enkele uitzondering na niet te weten of zijn een partner en/of kinderen hadden. Behalve dat er één leider – B.(...) – was, slaagde u er niet in ook maar iets te vertellen over de structuur van de bende (CGVS II, blz. 11-14). Luidens uw verklaringen werden enkele bendeleden gearresteerd, maar over de omstandigheden van de arrestaties en eventuele veroordelingen kon u bitter weinig vertellen (CGVS II, blz. 15-17). Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan uw beweerde betrokkenheid bij de bende alsook aan de problemen die zouden zijn voortgevloeid uit uw vertrek uit deze bende.

Dat er aan uw betrokkenheid bij de bende geen geloof gehecht kan worden, blijkt tevens uit uw weinig overtuigende verklaringen over de moord die u moest plegen voor de bende, dewelke de aanleiding vormde voor u om de bende te verlaten, waarna uw problemen zouden zijn begonnen. U kende de identiteit van de man niet. U zou enkel een foto hebben gekregen. U wist niet wat het beroep van de man was of waar hij woonde. Er werd u niet gezegd waar u de moord moest plegen. U vermoedt dat de man nog schulden moest inlossen aan de bende of dat het iets met drugs te maken had of dat hij iets te weten was gekomen, doch, de bende gaf u geen enkele informatie over het motief van de moordopdracht (CGVS II, blz. 17-18). Het is evenzeer merkwaardig, gelet op uw verklaringen over de modus operandi van de bende, dat u het wapen dat u werd aangeboden om de klus te klaren, niet zou hebben aangenomen en dat u bedenktijd zou hebben gevraagd en gekregen (CGVS II, blz. 18-19).

Ook aan uw eenmalige arrestatie na een ruzie over de buit van een diefstal kan geen geloof gehecht worden. Zo zou u zijn vrijgekomen nadat uw vader een schriftelijke overeenkomst sloot met de vader van het slachtoffer. U legde deze evenwel niet neer. Het is in deze context overigens niet aannemelijk dat u het andere bendelid, die u aan zijn been verwondde, enkel met diens bijnaam 'C.(...)' kende (CGVS I, blz. 14; II, blz. 5-6).

Ook aan het incident op 27 mei 2016, ten gevolge waarvan uw vader overleed, kan geen geloof gehecht worden. Uw verklaringen hierover waren immers gebrekkig en tegenstrijdig. U stelde eerst dat bendeleden naar uw vader thuis kwamen (CGVS I, blz. 17), terwijl u even later beweerde dat de bedreiging niet thuis gebeurde maar toen uw vader aan het rondrijden was met uw auto (CGVS I, blz. 22). Daarnaast kon u aanvankelijk niet zeggen wie er naast uw vader nog in de wagen zat. U wist niet of het uw moeder of uw broer was die bij uw vader in de wagen zat. Om u te beschermen zou uw familie er niet te veel over gezegd hebben aan u. Deze uitleg is volstrekt onaannemelijk. Later gaf u aan dat u vermoedde dat hij alleen in de wagen zat (CGVS II, blz. 8, 10). Tijdens uw eerste gehoor wist u evenmin wat uw vader op het moment van de feiten aan het doen was (CGVS I, blz. 24-25). Tijdens uw tweede gehoor stelde u dat hij aan het werk was (CGVS II, blz. 8). Even later wist u het niet meer zo goed. Het zou kunnen dat hij aan het werken was of dat hij was naar buiten gegaan was om iets te doen (CGVS II, blz. 9). U kon ook niet met zekerheid zeggen waar uw vader die dag door de bende onderschept werd (CGVS II, blz. 9). U bleek niet te weten hoeveel bendeleden er op hem afkwamen (CGVS II, blz. 10). Verder kon u niet zeggen of uw familie al dan niet een klacht is gaan neerleggen na de bedreiging, ten gevolge waarvan uw vader een hartstilstand kreeg (CGVS I, blz. 22). Bovendien legde u geen enkel begin van bewijs van het overlijden van uw vader neer.

Gelet op hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat uw asielrelaas volledig bedrieglijk is.

De door u neergelegde kopieën van uw (Dominicaanse) identiteitskaart en rijbewijs vormen een begin van bewijs van uw identiteit en nationaliteit. De kopieën van het Dominicaanse paspoort en de Spaanse verblijfsvergunning op naam van N.(...) P.(...) O.(...) tonen aan dat u onder deze identiteit heeft gereisd, wat hier niet betwist wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het vertrouwensbeginsel, de algemene zorgvuldigheidsplicht en een beoordelingsfout, onderneemt verzoeker een poging om de verschillende weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

Verzoeker formuleert zijn verweer als volgt: "(...) Juist omdat die bende niet gestructureerd is, en gezien de wisselvallige samenstelling ervan bestaat er geen naam ;

Het feit dat hij slechts één tot vier dagen per maand de leden op hem beroep deden voor bepaalde activiteiten (bewaking op straat, zien wanneer personen toekomen en vertrekken ...) en hij dus in feite niet veel met bendeleden vertoefde, weet hij ook weinig over het familiaal aspect van deze bendeleden waarmee hij soms samenwerkte, ten andere aliassen worden in deze context, om minder vlug gekend te zijn in het geval van problemen, veel gebruikt ;

(...)

Gezien de heteroclyte samenstelling van die bende en bij afwezigheid van structuur is het wanneer een lid gearresteerd wordt, delikaat van nadere informatie te vragen, wat meer argwaan doet opwekken en die nieuwsgierigheid zou een verhoogd risico op terreur of doodsb bedreiging uitmaken voor betrokkenen ;

Wat de moordopdracht betreft : gezien hierover ten eerste zeer weiging details gegeven werden en dat betrokkene zich geenszins in staat stelde zo een extreme levensvernietigende daad te stellen, en de daaropvolgende bedreigingen wegens weigering, moest hij zich op diverse plaatsen gaan verschuilen, voor zijn uiteindelijke vlucht naar het buitenland ;

(...)

In gangsterbendes kennen ze mekaar soms enkel met een bijnaam, ze wensen niet of minstens zo moeilijk mogelijk geïdentificeerd te worden ;

Te meer gezien de procentuele weinige tijd die verzoeker in feite besteedde aan activiteiten van de dadersbende is het heel normaal van enkel de bijnaam te kennen is praktisch niets over het familiaal leven van elke individueel lid ;

Met het deelnemen aan bepaalde activiteiten kon betrokkene wat bijverdienen ;

Er waren wel veel chefs, maar daarover is ook weinig geweten ;

Wat de overeenkomst betreft die werd afgesloten met de vader van het slachtoffer, en de kritiek geuit door de CG op het feit dat de schriftelijke overeenkomst niet werd neergelegd ;

Het is ten andere de politie welke de overeenkomst voorstelde ;

Dat dit ook dient gezien te worden in de zeer gangbare praktijk van corruptie bij bepaalde ambtenaren en politiemensen in de D.R. ;

Dat hierbij die overeenkomst wordt gevoegd, in de spaanse taal opgesteld : (stuk 11)

(...)

Wat het incident van 27 mei 2016 betreft :

Wanneer de moeder het overlijden van zijn vader in deze omstandigheden moet meedelen, dat is er weinig ruimte voor details over, gezien het dramatische gevolg van bedreigingen ;

De informatie wordt inderdaad, ten gevolgen van om eerder welk overlijden, gevolg van een natuurlijk of een criminele actie, eerst globaal gegeven, omdat mensen te nerveus zijn over wat gebeurde, dus men deelt stuk informatie na een ander stuk informatie ;

Deze gewone vorm van informatieverstrekking bij criminele feiten, gebeurt stapsgewijs en kan niet enkel maanden duren doch jaren vooraleer een klare kijk op het gebeuren kan plaatsnemen, met dan nog altijd onzekerheid ;

Men kan zich maar indenken hoe criminele feiten in België nooit opgelost geraken, en dat de informatie hiervan inderdaad altijd stuksgewijs is, door diverse personen/diensten en dit in functie van de juiste of verkeerde zienswijze van de persoon of onderzoeker die zich met deze delictuele/criminele feiten bezighoudt ;

De informatie is altijd gebrekkig bij het geven van een info, voornamelijk dat het in dit geval toch op negen duizend kilometer afstand afspeelt, en dat de personen die informatie geven het ook enkel onvolledig en stuksgewijs kunnen verzamelen in het herkomstland ;

Volgens verzoeker vergist zich het CG serieus wanneer die afleidt dat gebrekkige informatie zou gelijk kunnen staan met tegenstrijdige informatie ;

De informatie wordt stuksgewijs verzameld, met de tijd wordt die klaarder, soms zelfs volledig anders uitgelegd dan aanvankelijk verklaard wordt : dit is heel normaal in dergelijke triestige omstandigheden ;

Het is maar heel normaal dat betrokkene tijdens het eerste gehoor een bepaald informatie geeft en dat diezelfde feiten achteraf, in functie van de informatie die hijzelf van zijn naaste familie uit de D.R. ontvangt, een beter antwoord kan geven aan de beamte van het CG tijdens een volgend, een tweede gehoor ;

Gezien een dramatisch overlijden in een context van delictuele feiten, is het menselijk drama drievoudig : het verlies van een dierbare persoon ; het feit dat daaraan delictuele achtergrond achter zit en het feit dat betrokkene zich verantwoordelijk acht voor het overlijden van zijn vader gezien zijn deelname aan bende-feiten en daaropvolgende bedreigingen wegens weigering een moordzaak uit te voeren ;

Betrokkene kon toch met zekerheid zeggen dat zijn vader met wapen bedreigd werd toen hij als taxi-chauffeur aan het rondrijden was ;

Gezien het trauma voor de moeder, familie en asielzoeker, neemt het verwerken van het overlijden van een naaste in deze omstandigheden, de bovenhand op het kennen van bepaalde door het CG gevraagde details ;

Het drama is een vergeldingsactie tegenover verzoeker die zich nu in België bevindt ;

Een klacht indienen door de familie in de D.R zou het probleem enkel toen toenemen, de risicofactoren voor de aldaar wonende familie fors doen toenemen alsmede deze voor asielzoeker ;

- dat de onderzoeksmogelijkheden in de D.R veel beperkter zijn dan in de Europese landen ;
- dat een onderzoek geenszins een garantie is, op een mogelijke oplossing ;
- dat wraakacties door de daders (bendeleden) een absolute zekerheid is, zeker in de D.R minder in Europa, doch is ook bestaande ;
- dat gezien de gangbare corruptie, eerst zal moeten betaald worden, om maar enkele percentages zekerheid te hebben, niet enkel dat de daders zouden gevat worden, maar dan nog dat ze de nabestaanden schadeloos zouden kunnen stellen, (wat een nuloperatie zou zijn) ;

Dat bij het nemen van een beslissing, de voor- en nadelen in de balans dienen geplaatst te worden : weegt de kleine probabiliteit van succes van een gerechtelijk onderzoek in de D.R op tegen het extreem verhoogd risico voor bijkomende bedreigingen en het risico op leven voor betrokkene en zijn familie ;

Dat ondertussen verzoeker met zekerheid weet dat zijn vader op 27 mei 2016 gestorven is aan een hartaanval – het gevolg van een bedreiging met wapen op zijn vader toen hij als taxichauffeur werkte, en alleen zat in de wagen ;

Dat verzoeker de in de spaanse taal opgestelde overlijdensakte kon bekomen en het hierbij voegt : dat het irrealistisch is van het CG te kunnen denken dat dergelijke documenten in een sneltempo van x uren of y dagen kan bekomen worden ; (stuk 12)

Dat vooraleer verzoekers' vader in de kliniek gestorven is heeft hij nog enkele woorden kunnen uitspreken aan zijn echtgenote, verzoeker's moeder, waaruit dus blijkt dat de ouders zijn zoon, zijnde huidige asielzoeker opzochten : (stuk 6)

(...)

Het is te gemakkelijk te besluiten dat verzoekers' verklaringen volledig bedrieglijk zouden zijn ;

Dat ter gelegenheid van een eerste gehoor betrokkene in de mate van zijn mogelijkheden en de bekomen telefonische informatie geprobeerd heeft te antwoorden op de vragen van het CG ;

Anderzijds wijst het CG niet precies aan in wat het bedrieglijke zou bestaan : gebrekkige informatie is niet bedrieglijk ;

Tegenstrijdigheden worden geenszins expliciet aangeduid : de eerste informatie wordt vervolledigd met een bijkomend gehoor, dat dit tweede gehoor vervolledigd kan worden met bijkomende gehoren en met bijkomende documenten : hiervoor is tijd nodig want deze documenten moeten in het herkomstland teruggevonden worden of nog met de nodige getuigen opgesteld worden ;

Wanneer een derde informatie over een bepaald feit, de tweede of de eerste informatie aanvult dan is dat geen tegenstrijdigheid, dan is dat een aanvulling, een verduidelijking : het CG heeft de neiging te beweren dat wanneer een eerste informatie niet meer hetzelfde is als een volgend meer volledige informatie dat dit gegeven een tegenstrijdigheid is : niets is minder waar ;

(...)

Dat bij de aanvang van het gehoor in Caricole door het C.G heeft asielzoeker onmiddellijk meegedeeld wat zijn juiste naam en identiteit was ;

Dat hij niet verstaat waarom zijn asieldocumenten verder onder de alias N.(...) P.(...) O.(...) vermeld staan ;

Dat hij deze mededeling onmiddellijk deed opdat van in het begin een zo waarheidsgetrouw relaas van de dramatische gebeurtenissen kon weergegeven worden ;

Dat door deze tekortkoming van het CG asielzoeker in een slechter daglicht wordt geplaatst dan het werkelijke ;

(...)"

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: verzoekers geboortakte, verzoekers identiteitskaart, een verklaring in het Spaans van verzoekers moeder dd. 19 juli 2016, een verklaring in het Spaans "Declaracion jurada de union libre" van verzoekers moeder dd. 28 juli 2016 met de getuigenissen van de erin aangehaalde personen, bekrachtigd voor een notaris, de identiteitskaart van verzoekers moeder, de identiteitskaarten van drie getuigen, een document "Acto de desestimiento de querrellapor la via de la conciliacion" dd. 1 september 2013 en de overlijdensakte van verzoekers vader.

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij heeft gepoogd de Belgische asielinstanties intentioneel te misleiden doordat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken een andere naam, geboortedatum en geboorteplaats opgaf, hij ook een fictieve naam opgaf van zijn beweerde echtgenote en beweerde kinderen, hij er beweerde dat hij in Barcelona woonde en werkte en op 28 maart 2016 van Spanje naar de Dominicaanse Republiek terugkeerde om vervolgens op 21 april 2016 naar België te reizen en hij er ook over zijn vluchtmotieven volledig andere verklaringen aflegde, terwijl van een asielzoeker kan verwacht worden dat hij zich van in het begin meewerkend opstelt met de asielinstanties en dat hij een licht laat schijnen over zijn ware identiteit, achtergrond en reisbewegingen, (ii) hij reeds op 21 april 2016 in België aankwam, werd overgebracht naar een gesloten centrum en nog anderhalve maand wachtte om een asielaanvraag in te dienen terwijl van iemand die zijn land verlaat uit vrees voor zijn leven kan verwacht worden dat hij meteen een verzoek tot internationale bescherming indient, (iii) geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde betrokkenheid bij een bende, noch aan de problemen die zouden zijn voortgevloeid uit zijn vertrek uit deze bende daar zijn verklaringen over deze bende ruimschoots tekortschoten en hij tevens weinig overtuigende verklaringen aflegt over de moord die hij moest plegen voor deze bende, dewelke de aanleiding vormde voor hem om de bende te verlaten, waarna zijn problemen zouden zijn begonnen, zoals uitvoerig wordt toegelicht, (iv) ook aan zijn eenmalige arrestatie na een ruzie over de buit van een diefstal geen geloof kan worden gehecht daar verzoeker beweert dat hij zou zijn vrijgekomen nadat zijn vader een schriftelijke overeenkomst sloot met de vader van het slachtoffer doch hij deze overeenkomst niet neerlegt en het in deze context niet aannemelijk is dat hij het andere bendelid, die hij aan zijn been verwondde, enkel met diens bijnaam kende, (v) ook aan het incident op 27 mei 2016, ten gevolge waarvan zijn vader overleed, geen geloof kan worden gehecht daar zijn verklaringen hieromtrent gebrekkig en tegenstrijdig waren, hij niet bleek te weten of zijn familie al dan niet een klacht is gaan neerleggen na de bedreiging ten gevolge waarvan zijn vader een hartstilstand kreeg en hij geen enkel begin van bewijs van het overlijden van zijn vader neerlegt en (vi) de door hem neergelegde kopieën

van zijn (Dominicaanse) identiteitskaart en rijbewijs een begin van bewijs van zijn identiteit en nationaliteit vormen en de kopieën van het Dominicaanse paspoort en de Spaanse verblijfsvergunning op naam van N.P.O. aantonen dat hij onder deze identiteit heeft gereisd, wat niet wordt betwist.

2.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 18 juli 2016 (CG nr. 1601075), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat er geen betwisting over bestaat dat verzoeker geen vervolging vreest door zijn nationale autoriteiten. Hij stelt represailles te vrezen door een bende, die in zijn wijk actief was en waarvoor hij eerder opdrachten vervulde, nadat hij in december 2015 weigerde moorden voor hen te plegen.

Na lezing van het administratief dossier dient de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen evenwel vast te stellen dat verzoekers relaas op een aantal cruciale punten geloofwaardigheid ontbeert en dat hij er aldus allerm minst in slaagt een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aan te tonen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende poging onderneemt om het geheel van de motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.4.1. Zo stelt de Raad vast dat verzoeker niet het minste verweer voert tegen de vaststelling dat hij heeft gepoogd de Belgische asielinstanties intentioneel te misleiden doordat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken een andere naam, geboortedatum en geboorteplaats opgaf, hij ook een fictieve naam opgaf van zijn beweerde echtgenote en beweerde kinderen, hij er beweerde dat hij in Barcelona woonde en werkte en op 28 maart 2016 van Spanje naar de Dominicaanse Republiek terugkeerde om vervolgens op 21 april 2016 naar België te reizen en hij er ook over zijn vluchtmotieven volledig andere verklaringen aflegde. De Raad benadrukt te dezen dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om van bij de aanvang van de asielpprocedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten

van zijn identiteit, achtergrond en asielrelaas. Dat verzoeker ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken manifest bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd, doet aldus in ernstige mate afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid.

2.4.2. Waar verzoeker aanvoert *“Juist omdat die bende niet gestructureerd is, en gezien de wisselvallige samenstelling ervan bestaat er geen naam ;*

Het feit dat hij slechts één tot vier dagen per maand de leden op hem beroep deden voor bepaalde activiteiten (bewaking op straat, zien wanneer personen toekomen en vertrekken ...) en hij dus in feite niet veel met bendeleden vertoefde, weet hij ook weinig over het familiaal aspect van deze bendeleden waarmee hij soms samenwerkte, ten andere aliassen worden in deze context, om minder vlug gekend te zijn in het geval van problemen, veel gebruikt ;” en “Gezien de heteroclyte samenstelling van die bende en bij afwezigheid van structuur is het wanneer een lid gearresteerd wordt, delikaat van nadere informatie te vragen, wat meer argwaan doet opwekken en die nieuwsgierigheid zou een verhoogd risico op terreur of doodsb bedreiging uitmaken voor betrokkenen ;

Wat de moordopdracht betreft : gezien hierover ten eerste zeer weiging details gegeven werden en dat betrokkene zich geenszins in staat stelde zo een extreme levensvernietigende daad te stellen, en de daaropvolgende bedreigingen wegens weigering, moest hij zich op diverse plaatsen gaan verschuilen, voor zijn uiteindelijke vlucht naar het buitenland ;” komt hij in wezen niet verder dat het louter volharden in en herhalen van een aantal eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag afbreuk te doen aan de pertinente en draagkrachtige vaststellingen en overwegingen waar in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt als volgt: “Voorts dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen over de bende ruimschoots tekortschoten. Niettegenstaande u meermaals verklaarde dat de bende waarvan u deel uitmaakte een gevaarlijke bende is die gekend is door vele mensen (CGVS I, blz. 6; CGVS II, blz. 11), zou de bende noch een naam noch een bijnaam hebben. Zij zou zich evenmin laten typeren door een tatoeage of symbool. U omschreef de bende als gevaarlijk, berucht voor de vele misdrijven die zij pleegde. U kon echter niet zeggen of de bende (of haar activiteiten) ooit door de (lokale) media werden verslaan. U omschreef de getalsterkte van de bende op ongeveer 30 personen. U noemde echter hooguit een tiental voor- of bijnamen. U kon zelfs niet zeggen of het al dan niet hun echte namen betrof. Van niemand kon u met zekerheid de echte naam geven. Niettegenstaande u verscheidene jaren voor de bende actief zou geweest zijn, zou u slechts van sommigen de voor- of bijnaam kennen. Nochtans had u alle bendeleden ontmoet en was u met velen van hen samen op pad gegaan. Over de bendeleden die u wel bij voor- of bijnaam kende en waarmee u geregeld op pad ging, bleek u op een enkele uitzondering na niet te weten of zijn een partner en/of kinderen hadden. Behalve dat er één leider – B.(...) – was, slaagde u er niet in ook maar iets te vertellen over de structuur van de bende (CGVS II, blz. 11-14). Luidens uw verklaringen werden enkele bendeleden gearresteerd, maar over de omstandigheden van de arrestaties en eventuele veroordelingen kon u bitter weinig vertellen (CGVS II, blz. 15-17). Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan uw beweerde betrokkenheid bij de bende alsook aan de problemen die zouden zijn voortgevloeid uit uw vertrek uit deze bende.

Dat er aan uw betrokkenheid bij de bende geen geloof gehecht kan worden, blijkt tevens uit uw weinig overtuigende verklaringen over de moord die u moest plegen voor de bende, dewelke de aanleiding vormde voor u om de bende te verlaten, waarna uw problemen zouden zijn begonnen. U kende de identiteit van de man niet. U zou enkel een foto hebben gekregen. U wist niet wat het beroep van de man was of waar hij woonde. Er werd u niet gezegd waar u de moord moest plegen. U vermoedt dat de man nog schulden moest inlossen aan de bende of dat het iets met drugs te maken had of dat hij iets te weten was gekomen, doch, de bende gaf u geen enkele informatie over het motief van de moordopdracht (CGVS II, blz. 17-18). Het is evenzeer merkwaardig, gelet op uw verklaringen over de modus operandi van de bende, dat u het wapen dat u werd aangeboden om de klus te klaren, niet zou hebben aangenomen en dat u bedenktijd zou hebben gevraagd en gekregen (CGVS II, blz. 18-19).”, vaststellingen en overwegingen welke door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Verzoeker kan overigens bezwaarlijk ernstig voorhouden dat hij weinig informatie over de bende kan verschaffen omdat hij niet vaak bij de bendeleden vertoefde daar uit zijn verklaringen blijkt dat hij verscheidene jaren voor de bende actief zou zijn geweest. Van verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij middels zijn verklaringen zijn betrokkenheid bij deze bende aannemelijk kan maken, *quod non in casu* zoals blijkt uit wat voorafgaat.

2.4.3. Daarnaast oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden *“Ook aan uw eenmalige arrestatie na een ruzie over de buit van een diefstal kan geen geloof*

gehecht worden. Zo zou u zijn vrijgekomen nadat uw vader een schriftelijke overeenkomst sloot met de vader van het slachtoffer. U legde deze evenwel niet neer. Het is in deze context overigens niet aannemelijk dat u het andere bendelid, die u aan zijn been verwondde, enkel met diens bijnaam 'C.(...)' kende (CGVS I, blz. 14; II, blz. 5-6)."

Waar verzoeker ter verklaring van zijn onwetendheid van de naam van zijn slachtoffer opwerpt dat in gangsterbendes men elkaar soms enkel kent met een bijnaam aangezien ze niet of minstens zo moeilijk mogelijk geïdentificeerd wensen te worden, kan hij bezwaarlijk ernstig worden genomen. Uit zijn verklaringen blijkt immers dat zijn vader een schriftelijke overeenkomst sloot met de vader van het slachtoffer. Verzoeker voegt deze overeenkomst thans ook bij onderhavig verzoekschrift. Uit dit stuk en de inventaris van de stavingstukken bij het verzoekschrift blijkt dat de volledige namen van alle betrokken partijen in dit document werden vermeld. Dat verzoeker van het ander bendelid, die hij aan zijn been verwondde, enkel diens bijnaam kon noemen is dan ook onaanvaardbaar en doet niet alleen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door hem uiteengezette asielrelaas, doch doet tevens de nodige twijfels rijzen bij de authenticiteit van de door verzoeker voorgelegde overeenkomst.

Wat betreft hoger vermelde overeenkomst, thans toegevoegd aan het verzoekschrift, dient nog te worden opgemerkt dat dit stuk niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging zoals voorgeschreven door artikel 8 PR RvV zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud ervan. In de mate de tolk ter terechtzitting een mondelinge vertaling geeft van het document, en de Raad begrip kan opbrengen voor het feit dat het niet zo eenvoudig is om een vertaling te verkrijgen vanuit het gesloten centrum, dient hoe dan ook te worden benadrukt dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* allerminst het geval is gebleken. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

2.4.4. Voorts treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij in diens oordeel dat ook aan het incident op 27 mei 2016, ten gevolge waarvan verzoekers vader overleed, geen geloof kan worden gehecht daar zijn verklaringen hieromtrent gebrekkig en tegenstrijdig waren: *"(...) U stelde eerst dat bendeleden naar uw vader thuis kwamen (CGVS I, blz. 17), terwijl u even later beweerde dat de bedreiging niet thuis gebeurde maar toen uw vader aan het rondrijden was met uw auto (CGVS I, blz. 22). Daarnaast kon u aanvankelijk niet zeggen wie er naast uw vader nog in de wagen zat. U wist niet of het uw moeder of uw broer was die bij uw vader in de wagen zat. Om u te beschermen zou uw familie er niet te veel over gezegd hebben aan u. Deze uitleg is volstrekt onaannemelijk. Later gaf u aan dat u vermoedde dat hij alleen in de wagen zat (CGVS II, blz. 8, 10). Tijdens uw eerste gehoor wist u evenmin wat uw vader op het moment van de feiten aan het doen was (CGVS I, blz. 24-25). Tijdens uw tweede gehoor stelde u dat hij aan het werk was (CGVS II, blz. 8). Even later wist u het niet meer zo goed. Het zou kunnen dat hij aan het werken was of dat hij was naar buiten gegaan was om iets te doen (CGVS II, blz. 9). U kon ook niet met zekerheid zeggen waar uw vader die dag door de bende onderschept werd (CGVS II, blz. 9). U bleek niet te weten hoeveel bendeleden er op hem afkwamen (CGVS II, blz. 10). Verder kon u niet zeggen of uw familie al dan niet een klacht is gaan neerleggen na de bedreiging, ten gevolge waarvan uw vader een hartstilstand kreeg (CGVS I, blz. 22). (...)"*

Opnieuw geeft verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen valabele verklaring voor zijn manifest gebrekkige en tegenstrijdige verklaringen. De Raad kan begrijpen dat het verlies van een ouder tijdens het verblijf in een gesloten centrum emotioneel hard aankomt, doch van verzoeker, die voorhoudt dat zijn vader overleden is na een incident met de bendeleden die ook hem naar het leven zouden staan, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich bij zijn familie terdege inlicht over de precieze omstandigheden waarin zijn vader het leven zou hebben gelaten. Dit klemmt des te meer daar verzoeker zich naar eigen zeggen verantwoordelijk acht voor de dood van zijn vader. De stelling dat het verwerken van het overlijden van een naaste de bovenhand neemt op het kennen van bepaalde door het Commissariaat-generaal gevraagde details, is niet afdoende als verschoning voor het in de bestreden beslissing vastgestelde manifeste gebrek aan kennis in hoofde van verzoeker over het incident ten gevolge waarvan zijn vader overleed. Zo kan worden aangenomen dat de overlijden van haar echtgenoot voor verzoekers moeder een dramatische gebeurtenis is, kan overigens niet worden ingezien waarom zij in deze omstandigheden niet veel details zou hebben kunnen verstrekken, noch waarom het een evidentie zou zijn dat informatie omtrent een overlijden eerst globaal wordt gegeven

omdat mensen te nerveus zijn over het gebeurde en men informatie slechts in stukken zou meedelen, zoals wordt opgeworpen in het verzoekschrift. Waar verzoeker nog aanhaalt dat het vergaren van informatie aangaande criminele feiten stapsgewijs gebeurt door diverse personen/diensten en maanden tot zelfs jaren in beslag kan nemen, dient erop gewezen dat (1) het gegeven of zijn vader thuis was dan wel aan het rondrijden was met de auto toen de bendeleden hem bedreigden, (2) of er naast zijn vader nog iemand in de auto zat en zo ja, wie, (3) wat zijn vader op het moment van de feiten aan het doen was en (4) waar zijn vader op die dag door de bende onderschept werd eenvoudige feitelijke gegevens betreffen die bezwaarlijk een doorgedreven gerechtelijk onderzoek behoeven om hiervan op de hoogte te zijn. Het betreft aldus bezwaarlijk informatie die zijn familie *“enkel onvolledig en stuksgewijze kon verzamelen”*. In zoverre verzoeker nog poneert dat hij toch met zekerheid kon stellen dat zijn vader met een wapen werd bedreigd toen hij als taxi-chauffeur aan het rondrijden was, kan de Raad slechts vaststellen dat deze bewering niet de minste steun vindt in het administratief dossier en aldus feitelijke grondslag mist. Voor het overige komt verzoeker in wezen niet verder dan het louter uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij er evenwel andermaal niet in slaagt het manifeste gebrek aan kennis in zijn hoofde over het incident ten gevolge waarvan zijn vader overleed, te vergoelijken.

Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker zich in voorliggend verzoekschrift bedient van post-factum verklaringen waarom het indienen van een klacht door zijn familie het probleem enkel zou doen toenemen, hetgeen echter niets afdoet aan de vaststelling dat verzoeker tijdens zijn gehoren niet kon verduidelijken of zijn familie al dan niet een klacht is gaan neerleggen na de bedreiging ten gevolge waarvan zijn vader een hartstilstand kreeg.

Wat betreft de overlijdensakte van zijn vader, dient te worden vastgesteld dat dit stuk blijkens de toelichting in het verzoekschrift slechts vermeldt dat verzoekers vader is overleden ten gevolge van een hartaanval en hierin geen informatie wordt verschaft over de oorzaak hiervan zodat dit stuk verzoekers verklaringen in dit verband niet kan staven.

2.4.5. Ook de andere door verzoeker bijgebrachte documenten zijn niet van dien aard dat ze de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen. Aan de verklaringen van verzoeksters moeder en een aantal ‘getuigen’ kan, gelet op het gesolliciteerd karakter ervan, geen objectieve bewijswaarde worden verleend. Het betreffen evenmin officiële documenten en verklaringen en getuigenissen van familie en vrienden kunnen slechts aangenomen worden ter ondersteuning van een coherent en geloofwaardig relaas.

Zoals terecht wordt gesteld in de bestreden beslissing vormen de door verzoeker neergelegde kopieën van zijn (Dominicaanse) identiteitskaart en rijbewijs slechts een begin van bewijs van zijn identiteit en nationaliteit en tonen de kopieën van het Dominicaanse paspoort en de Spaanse verblijfsvergunning op naam van N.P.O. louter aan dat hij onder deze identiteit heeft gereisd, hetgeen niet wordt betwist. De argumentatie in het verzoekschrift *“Dat bij de aanvang van het gehoor in Caricole door het C.G heeft asielzoeker onmiddellijk meegedeeld wat zijn juiste naam en identiteit was ;*

Dat hij niet verstaat waarom zijn asieldocumenten verder onder de alias N.(...) P.(...) O.(...) vermeld staan ;

Dat hij deze mededeling onmiddellijk deed opdat van in het begin een zo waarheidsgetrouw relaas van de dramatische gebeurtenissen kon weergegeven worden ;

Dat door deze tekortkoming van het CG asielzoeker in een slechter daglicht wordt geplaatst dan het werkelijke ;” doet niets af aan deze overwegingen. Ook verzoekers geboorteakte vormt slechts een indicatie van zijn identiteit en nationaliteit, welke niet in twijfel worden getrokken.

2.4.6. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden,

ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat is het vluchtrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door hem opgediste relaas, toont verzoeker evenmin aan dat hij wordt vervolgd door zijn autoriteiten of door derden en dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot twee maal toe uitvoerig werd gehoord. Tijdens deze interviews kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

Het vertrouwensbeginsel houdt in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen. (RvS 26 februari 2007, nr. 168.263). Verzoeker toont met geen enkel concreet element aan dat *in casu* aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Hij maakt een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

2.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.8. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift "tot nietigverklaring en vordering tot schorsing" vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en te schorsen, wijst de Raad erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht beschikt, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt kan de Raad derhalve de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 §1, 2° van de vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden uiteengezet, laat staan aangetoond, en kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal uiteraard niet schorsen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien augustus tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. C. DECAESTECKER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DECAESTECKER

M.-C. GOETHALS